

vieren van in opspraak zijnde Nederlanders; militaire autoriteiten verleenden gewaardeerde steun aan een feest voor kinderen uit allerhande kindertehuizen; in de Keizersgrachtgebouwen vonden verdienstelijke voorstellingen plaats van korte toneelstukken van o.a. Harold Pinter, Edward Albee en Mrozek. Mijn vrouw en ik hebben, voor zover dit mogelijk was, van een en ander meegenoten. Toch herhaal ik de vraag van enkele van mijn voorgangers, of lustrumvieringen werkelijk zo groots moeten worden opgezet en of zij niet een te groot beslag op tijd en financiën leggen.

De Verpleegstersschool vierde haar eerste lustrum van 1 tot 14 oktober 1966. Er was een tentoonstelling „eigen werk” van leerlingen, er waren film-, toneel- en cabaretvoorstellingen en een sporttoernooi. Rector en conrectoren met hun echtgenoten deden hun best veel er van mee te maken.

Het vorige jaar heb ik er op gewezen, dat zich in de studentenwereld veranderingen aan het voltrekken zijn en iets aangeduid van de oorzaken daarvan. Sommigen hebben mij later gevraagd, waarom ik niet iets heb gezegd van de richting, waarin men de heroriëntering van de gezelligheidsverenigingen oude stijl zou moeten zoeken. Ik heb dat bewust nagelaten en, behoudens een uitzondering, zeg ik er ook nu niets van. Ik sta op het standpunt, dat deze heroriëntering een zaak van de studenten zelf is en ik wacht mij er voor hun ongevraagd in het publiek – overigens ongetwijfeld goede – raad te geven. Zo heeft de senaat gaarne gunstig geadviseerd over een plan de gezamenlijke studentenverenigingen – met uitzondering van S.S.R.A. in verband met haar sterke bindingen met de Universiteit van Amsterdam – het vormingswerk onder de noemer van een disputerenraad te brengen. Onder de supervisie van deze disputerenraad zal een aan de universiteit verbonden vormingsleider ten aanzien van het vormingswerk coördinerend en stimulerend optreden. Directeuren hebben hun medewerking aan de uitvoering van dit plan toegezegd. Tot die uitvoering kwam het dit jaar nog niet. Hoe de heroriëntering op gang is, blijkt uit dit plan afdoende. De gezelligheidsverenigingen gevoelen de noodzaak van goed doordachte algemene vorming en gaan deze mede als haar taak zien.

De ene uitzondering, waarop ik zo juist doelde voor wat het geven van ongevraagde raad betreft, is de groentijd. Ik meen,